

Mythologia, Venise, 1567 - X [20] : De fluminibus inferorum

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[20\] : De fluminibus inferorum](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre III

[Mythologia, Venise, 1567 - III, 01 : De Acheronte](#) a pour résumé ce document

[Mythologia, Venise, 1567 - III, 02 : De Styge](#) a pour résumé ce document

[Mythologia, Venise, 1567 - III, 03 : De Coccyto](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[20\] : Des rivieres Infernales](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[20\] : Des rivieres Infernales](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - X [20] : De fluminibus inferorum, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/969>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 292v°

Du monde

Toponymes [Enfers \(zone géographique/territoire\)](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologiae

fecerit, si possit; per Pluti inventionem homines ad agriculturæ studium adhortabantur, cum dicerent: Plutum esse Cereris filium, dinitias terræ sci-licet; cum opes inlîssimæ ē terra nascerentur. cœcus fuisse hōgebatur, cum diuitias hominibus nullo delectu impertiret, quia occulta sunt Dei consilia, quæ nemo profrus humano ingenio potest vel debet investigare, sed sua fortuna esse contentus. At vero ne quid temere fieri & sine diuina prouidentia putaretur, maluerunt Deum vel cœcum introducere, quâ aliquod facinus Deo omnino teste carere.

De fluminibus inferorum .

ENIM VERO ut pateret non in vita solum plurimum conferre integritatem & innocentiam ad beatè tranquillèque vivendum, sed etiam mortientibus gratissimum esse viaticum vite præclaræ transactæ recordationē, terrores & pericula mortuis complura esse tradiderunt, & monstra apud inferos parata, quibus mortui pro magnitudine scelerum torquendi tradenerunt. Deferebant sceleratos Acherontis fluuii strepitū; quia conscientia, rerumque turpiter aut crudeliter gestarum memoria sub mortem animū magnopere infestat. Sic igitur significare voluerunt ita vitam nostram optere componere, ut recordatio præteriti temporis quādū maximè in morte animos nostros ob innocentiam & integritatem concoleatur, & nos intrepidos ad vel severissimorum indicum præsentiam perducat. At qui fuit sceleratus & improbus, ille querulus lamentationibus & curis plenus flumina quæ sunt apud inferos traicit, quæ suis locis fuerunt commemorata. Sunt enim curæ sub mortis tempus animum infestantes sub harum fabularū figuramentis expresse ad deterrenduro à flagitiis. At ubi mortui ad illa flumina peruenierint, si qua anima illegitime descenderit, neque iusta consecuta sit, ibi errare diu permittitur antequām traiciatur: quæcūque vero capta fuerit commissorum peccatorum penitentia, omnemque spem in elemētia Dei collocari, hæc à Charonte traicitur. Quibus rebus significare voluerunt nos viros bonos pro viribus esse opotere, cum probitatis comes sit ubique letitia & fidens, quod ubi vires mortalium attingere non possunt, diuina clementia nihilominus nobis non decit.

De Cerberus Physicæ.

VBI ad inferos animæ descenderint, excipiuntur ab horrendo Cerbero cum letitis, qui postea volentes exire deterreret. hoc nihil aliud quam natura est rerum; quæ gaudet ortu singulorum, cum graniter ferat interitū. Per hæc immortalitatem animarum antiqui ostendebant; nam animas semper fuisse purasunt Pythagorici, quæ de celo in hæc corpora, tanquam ad inferos deducerentur: quibus blandiebatur aduentantibus natura, ac contra adituras supereros reclamabat. at vero Ethicæ.

Cerberus est avaritias & cupiditas diuinitatum, quæ aduenientibus opibus blanditur sumptibus vero vel necessariis tristatur. capita cōplura sunt Cerberi, cum multa sceleris ex uno avaritiae fonte nascantur: neque ullus esse potest avarus uno tempore & vit bonus, cum inter avaritiam & probitatem magna semper sit contentio.

De